

זהירות מהטרדה או תמימות

ראש ישיבת 'עטרת ירושלים' הרה"ג **שלמה אבינר** שליט"א

אם חושפים אדם שפגע, יש לטפל בו כהוגן, כלומר להודיע למשטרה, ואחרי שישבו בבית הסוהר עשרת אלפים מושחתים, יש לקוות שהשאר יראו וייראו ולא יידון עוד

שאלה: בספרו החדש "סיפורי יעל" האוסף סיפורי ילדים שהתפרסמו לפני כמה שנים, חמישה פרקים מוקדשים להדרכת ילדות כיצד להישמד מהטרדה מגברים זרים ואפילו מאביהן (עמ' 44-55). האם אין זה מקלקל את התמימות ובמיוחד כלפי אבא? הרי זו תופעה נדירה ובמיוחד בחוגים שלנו!

תשובה: לצערנו, אין זה נדיר. לפי הסטטיסטיקה העולמית, שליש הנשים עברו הטרדה הכוללת נגיעה וחמישית עברו אונס. נקווה שאצלנו יש הרבה פחות, אך גם אצלנו קורים דברים רבים נוראים ואיומים שחוצים את כל המגזרים, חילונים, דתיים או חרדים, כולל מקומות טובים כגון ישיבות, או אולפנות, שירות לאומי, גם בנות וגם בנים. בכלל, אין בתופעה זו בעולם הבדל של גזע, מעמד סוציו-אקונומי, השכלתי או אמוני.

ודאי זה פלא! כיצד יהודי ירא שמיים נכשל בדברים כאלה?! התשובה פשוטה: אם אדם הינו מושחת ומקולקל ואינו מטפל בעצמו, לא יעזור לו שהוא מקיים תורה ומצוות.

אדרבא, לפעמים המצב יותר גרוע בגלל הקפדה לא במקום של הלכות לשון הרע, כיכול כדי לשמור על כבודו של הפוגע, משפחתו או ציבורו, כך שהוא ממשיך במעלליו ללא הפרעה. זה מצב בלתי נסבל! ודאי שמירת הלשון! אבל פה ההלכה היא

לספר ולא להסתיר.

זאת ועוד על פי רוב זה קורה בתוך המשפחה. 85% של הפוגעים הם אדם מוכר - משפחה או קרוב משפחה או מורה או מחנך. לכן יש להדריך את הנערים והנערות, את הילדים ואת הילדות, מגיל הגן, כיצד להתגונן, כמובן בצורה מתאימה לכל גיל, כפי שנוהג מרכז הסיוע לנשים דתיות, שיש לו הרצאות והצגות לכל הגילאים. ואני ממליץ שכל כיתה בכל בית ספר, בנים ובנות, מגיל הגן, ובכל תנועות הנוער, יפנו אליהם למען זאת (02-6730002).

ודאי שצריך תמימות, אבל תמימות מול ריבונו של עולם, תמים תהיה עם ד' אלוקיך, אך כלפי בני אדם אין להיות תמים. המין האנושי הינו בחלקו במצב עצוב ומחפיר. תמימות אין פירושה התעלמות. לא אמרנו שכולם רעים, אבל יש גם רעים, והתורה לא העלימה רצח קין את הבל, ואת מעשה יהודה ותמר, וגם מעשה אמנון ותמר, ועוד סיפורים קשים רבים. התורה לא החביאה אותם וילד מגיל חמש מתחיל ללמוד מקרא ולא נפסק בשום מקום לדלג על הפרשיות הקשות.

אז מהי תמימות? תמימות כלפי ד'! תמימות לעמוד במקום האור בתורה ובתנ"ך, בגמרא ובראשונים, ולהסתכל ממקום האור על החושך ולדבר על החושך במילים של

אור, מילים של תורה.

תמימות אינה הכחשה והתכחשות. ואם חושפים אדם שפגע, יש לטפל בו כהוגן, כלומר להודיע למשטרה, ואחרי שישבו בבית הסוהר עשרת אלפים מושחתים, יש לקוות שהשאר יראו וייראו ולא יידון עוד.

ומי שמפחדת לפנות למשטרה, בינתיים, תפנה למרכז סיוע לנשים דתיות הנ"ל. או למרכז לנפגעים, 1202 לנשים, 1203 לגברים - כי כאמור, יש גם ילדים וצעירים נפגעים. ואחר כך למשטרה.

אין זה סותר את התמימות. אדרבה בגלל פגיעות כאלה עלולים לאבד את התמימות. ולא לחשוב שבגלל שבת הינה צנועה לא יקרה לה כלום כי המושחתים הם מושחתים.

יש טוענים: למה לדבר על זה לילד בבית או בכיתה, הרי הוא אינו יודע במה מדובר זה יפגום בהתרתו. אלא שחלק יודעים על בשרם במה מדובר וחובה לעזור להם. וחלק שאינם יודעים, קל וחומר שיש לדבר איתם, לפני שזה יקרה וכדי שזה לא יקרה, ולדבר על זה במילים של תורה ושל קדושה, במילים של תמימות ובמילים של טהרה - כדי להציל מכל רשע.

לא די להוסיף אור. לפעמים יש להתגונן נגד הרשע. קצת לפעול נגד הרשע, והרבה מאוד להוסיף אורה של תורה.

"צדקים צדיקים במיתתם זותר מבחיהם"

הרב יצחק ידידיה פרנקל נולד בכ"ו בתשרי תרע"ד (1913) בלינטשיץ, פולין, לאביו, הרב אהרון פרנקל, מחשובי הרבנים בפולין. הוסמך לרבנות בגיל 18 ובגיל זה גם נבחר לכהן כרבה של העיר ריפיץ בפולין, עיר שקרובה לגבול הגרמני. בגיל 21, החליט לעלות לארץ ישראל בעקבות אירוע אנטישמי שנקלע אליו. הרב פרנקל נחשב ל"אב הרוחני" של שכונת פלורנטיין. הוא כיהן כרב בית הכנסת "אהבת חסד" בשכונה ושם חידש במוצאי שמחת תורה ה'תש"ג (1942) את מנהג "הקפות שניות", מתוך הזדהות עם הקהילות היהודיות באירופה, שעקב התנתקות התקשורת עם אירופה, לא היה ידוע אם הן חוגגות את שמחת התורה, בשל מלחמת העולם השנייה. בשנת תשל"ג (1973) נבחר לכהן כרבה האשכנזי של תל אביב יפו, וכיהן בתפקיד זה עד יום פטירתו בד' באלול תשמ"ו. עוד נפטרו השבוע: ז' באלול תרס"ג (1903) - הגאון רבי ישועה כהן מטוניס - תוניסיה. מחבר ספר 'מעייני הישועה'. ט' באלול תר"ס (1900) - רבי צדוק הכהן מלובלין, מח"ס צדקת הצדיק

בית המדרש לחינוך בקצרין שברמת הגולן

מזמין אותך להצטרף לשורות מחנכי העתיד במסלול ייחודי של פיתוח מנהיגי חינוך לשכונות וערי פיתוח אנחנו מעוניינים באלה הרואים בחינוך יעוד חיים.

משך התכנית: שלוש שנים, חמישה ימים בשבוע. כמסגרת התכנית יעברו הלימודים הכשרה מקיפה ומעמיקה, תוך השתלמות בכביית כלי הובלה ומנהיגות קהילתית חברתית אישיותית, ועוד בתוך חבורה הלימודית בבית מדרש את מקצועות הקודש.

הכנה מתאימה לעבודת החינוך בשילוב לימודים ועבודה מעשית. הלימודים מקנים **תעודת הוראה ותואר ראשון בחינוך.**

לפרטים נוספים: **מלאכי 054-4868807 הרב אורי זומר 052-5520497** www.tamir.org.il

רצוה להיות מנהיג חינוך. הצטרף אלינו

התכנית החדשה לחינוך
מספר מקומות
אחרונים

• מלגות קיום
• סיוע בדיוור
• מלגות שכ"ל
על פי קריטריונים

יום פתוח 3
יום חמישי 8-19
ט באלול תש"ע

תמיר
מרכז מחנכים ופיתוח

מכללת אוהלו בקצרין
מכללת אורנית לייזון, מדעים וספורט

רצוה להיות מנהיג חינוך. הצטרף אלינו